

Pouka dva

Jošua vodi narod Izraela

***Ključni redak: „Tada
JAHVE reče Jošui: ‘Evo,
predajem ti u ruke
Jerihon i kralja njegova s
ratnicima.’“
Jošua 6: 2***

***Izabrani tekstovi:
Jošua 5: 13-15; 6: 1-20***

Iako neki mogu dovesti u pitanje pravednost davanja Izraelu zemlje koju su već zauzeli drugi narodi, stvar moramo razmotriti s Božjeg gledišta. Psalam 24: 1 kaže nam: " Jahvina je zemlja i sve na njoj, svijet i svi koji na njemu žive." *(New International Version)*

Iz ovog i drugih Svetih pisama razumijemo da Bog ima pravo učiniti sa zemljom što god želi. (Psalmi 135: 6) Puno ranije, Bog je obećao ovu zemlju Abrahamu i njegovom potomstvu. (1.Mojsijeva 12: 1-7) Nakon izlaska iz Egipta i njihovog sljedećeg četrdesetogodišnjeg putovanja u pustinju, Izraelci su ušli

u zemlju Kanaan, potvrđujući Božju moć da ispuni svoja obećanja.

Davanje kanaanske zemlje Abrahamovim potomcima dijelom je bio presuda grešnim Kanaancima. U 1.Mojsijevoj 15: 16 Bog je dao vremenski okvir za predaju zemlje: "Oni će se ovamo vratiti za četvrtog naraštaja, jer mjera se zlodjela amorejskih još nije navršila." Ova izjava prepoznaje grijeh kao jedan od razloga zašto je Bog oduzeo zemlju bivšim stanovnicima. Kasnije, kad su se Izraelci približavali granici Obećane zemlje, Mojsije im je dao isto objašnjenje. (5.Mojsijeva 9: 4) Abraham zemlju nije naslijedio odmah, jer još nije bilo vrijeme za presudu, niti je postojao dovoljan broj njegovih potomaka da je posjeduje. Ipak, u pravo vrijeme Bog je zemlju predao svom izabranom narodu.

Nakon Mojsijeve smrti, došlo je vrijeme da Izraelci prijeđu rijeku Jordan i uđu u zemlju obećanja. Bog je izabrao Jošuu da vodi ovo osvajanje. (Jošua 1: 1-4) Gospodin je umirio Jošuu ovim snažnim riječima u koje se i mi možemo uzdati: "Nitko neće odoljeti pred tobom u sve dane tvog života; ja ću biti s tobom, kao što sam bio s Mojsijem, i nikada te neću napustiti niti ću te ostaviti. Budi odvažan i hrabar jer ćeš ti uvesti narod ovaj da primi u baštinu zemlju za koju se zakleh ocima njihovim da ću im je dati."—vss. 5, 6; Hebrejima 13: 5

Nakon ulaska u Kanaan, sporazum o obrezivanju obnovljen je prema Božjim uputama, čime je uklonjen svaki preostali trag sramote nekadašnjeg ropstva Izraelaca u Egiptu. (Jošua 5: 2-9) Dok je Jošua stajao pred zidovima Jerihona prišao mu je anđeo Gospodnji

držeći mač u ruci i objavljujući riječi iz našeg Ključnog stiha.

Osvajanje Jerihona trebalo je biti izvršeno na osobit način. Šest dana naoružani Izraelci trebali su svakodnevno jednom proći oko grada. Slijedili bi ih svećenici koji su nosili Kovčeg saveza i drugi svećenici koji su trubili u trube. Sedmog dana prolazili bi oko grada sedam puta, a nakon dugog trubljenja trubljii, Jošua bi dao znak da sav narod Izraela vikne. (Jošua 6: 3-21) Jošua je trebao imati puno vjere da izda takve upute i vjere među izraelskim narodom da slijedi takav naizgled besmislen plan. Ipak, "Vjerom zidine jerihonske padoše nakon sedmodnevnoga ophoda."—Hebrejima 11: 30

Kako je Izrael bio vjeran Jošui, tako i mi budimo vjerni svom vođi, Kristu Isusu, kako bismo s apostolom Pavlom mogli reći: "Sve mogu u Onome koji me jača!"—Filipljanima 4: 13
